

POLOMIJA S PUŠČICO

*Ali je bil Daniel dovolj pogumen,
da bi povedal resnico?*

Kimberly Oldroyd
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v ZDA.

Daniel je z dedkove stare škatle z igračami dvignil pokrov in pokukal vanjo. Njegovi bratrance in sestrične so se zbrali okrog njega, da bi videli. Radi so se skupaj igrali v dedkovi hiši!

V njej je bilo veliko starih igrač, s katerimi sta se kot otroka igrali Danielova mama in teta.

»Kaj je to?« Danielov bratranec Noah je pokazal na šest svetlečih, starinskih puščic za pikado. Imele so ostre konice in barvna peresa – nekatere rdeča in nekatere rumena.

Daniel je vzela eno. »Mami mi je govorila o tem,« je rekel. »Na travniku zunaj postaviš obroč. Potem se izmenjuješ pri metanju v zrak in poskušaš doseči, da pristanejo v obroču.«

»Kul!« je rekel Noah. Že je stekel na dvorišče, da bi pripravil vse za igro.

Kmalu so Daniel in njegov bratranec in sestrična po vsem dedkovem dvorišču v zrak metali kovinske puščice. Danielu je bilo všeč, ko so puščice trdno pristale v travi in tam obtičale.

»Stavim, da moja lahko poleti višje kot tvoja,« je rekla Danielova sestrična Lily.

Otroci so se smejali in metali puščice vse višje.

Potem se je Danielu utrnila zamisel. »Stavim, da svojo lahko vržem čez dovoz in v obroč!« je rekel. Stekel je na drugo stran dovoza in močno vrgel puščico.

Puščica je poletela visoko v zrak, vendar ni pristala na travi. Nasprotno, z glasnim *UDARCEM* je priletela na čisto novi avtomobil tete Robilyn.

»O, ne!« je zavpil Noah.

Daniel je pobral puščico. Na avtu, kamor je priletela, je bila velika udrtnina.

Otroci so se prestrašeno spogledali. Potem pa so brez besed pustili puščice na travniku in stekli v hišo.

Kasneje tistega popoldneva so se vsi odpravili k svojim avtomobilom, da bi šli domov. Danielova teta je na svojem avtomobilu opazila udrtnino. »Kaj se je zgodilo?« je vprašala.

Daniela je tiščalo v trebuhu. Vendar ni rekel ničesar. Samo zlezal je v avtomobil in bratrancu in sestrični pomahal v slovo.

Na poti domov je Daniel tiho sedel na zadnjem sedežu. Poskušal je brati svojo knjigo. Vendar se ni mogel osredotočiti. Zaradi tega, kar se je zgodilo, se je počutil slabo. Vedel je, da je prav, če je pošten. Toda povedati resnico bi bilo težko. Starši bi bili zelo jezni nanj. Pa tudi njegova teta.

Potem je Daniel pomislil na svojega najljubšega junaka v svetih spisih. Daniela v Stari zavezi so vrgli v levnjak, ker se je pravilno odločal. Bil je pogumen. Mogoče bi bil tudi Daniel lahko pogumen.

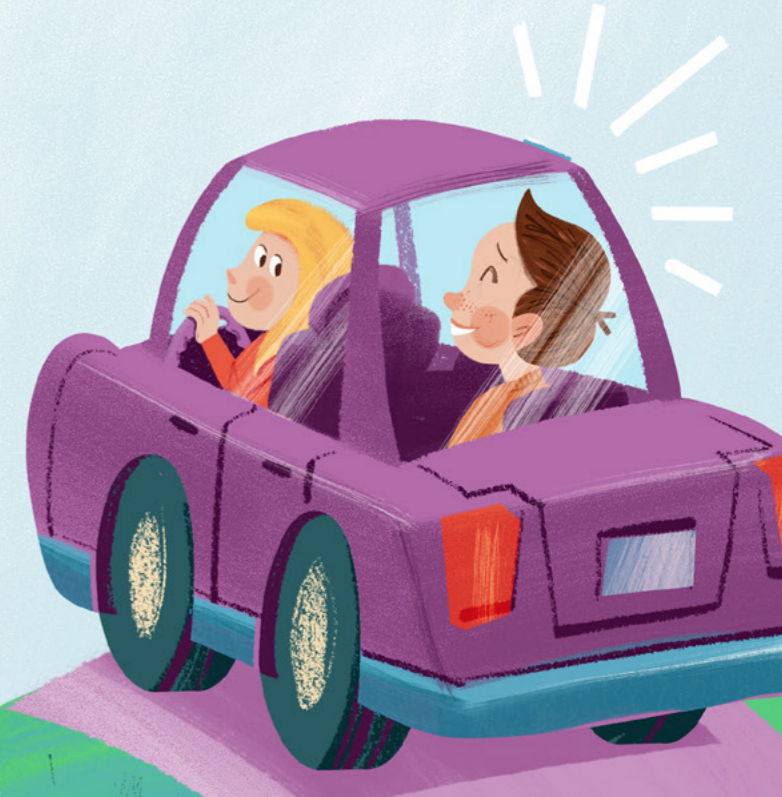
»Hej, mami?« je rekel Daniel. »Vrgel sem puščico in priletela je v avtomobil tete Robilyn in napravila udrtnino. Jaz sem bil kriv.«

Mami ga je pogledala v vzratno ogledalo. Ni bila tako jezna, kakor je Daniel mislil, da bo. »Hvala, ker si mi povedal resnico,« je rekla.

Daniel je globoko vdihnil. »Ali lahko pokličem teto Robilyn, ko prideva domov?« je vprašal. »Rad bi se opravičil. In trdo bom delal, da bom zaslužil denar za popravilo njenega avta.«

Mami se je nasmehnila. »To je super zamisel.«

Težkega občutka v trebuhu ni bilo več in Daniel je občutil mir. Bil je dovolj pogumen, da je povedal resnico. Zaradi Jezusa Kristusa se je lahko pokesal in vse uredil.

Kako se je Daniel počutil, ko je povedal resnico in se pokesal?